

РЕШЕНИЕ

№ 4995

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7029** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ и чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод на Определение № 8606 от 15.07.2021 г., постановено по адм. дело № 6173 по описа за 2021 г. на ВАС, Шесто отделение образувано по жалба на „Травъл Сторис“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, ап.8, представлявано от управителя Т. К. Ж., срещу т. 45 от Приложение към Заповед № Т – РД - 16 – 80 от 31.03.2021 г. на министъра на туризма, с която на жалбоподателя е отпусната безвъзмездна финансова помощ в размер на 5400 лева, а не в пълния поискан обем от 44 151,79 лв.

В жалбата, както и в допълнение към нея, е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като от административния орган не е взета предвид подадената коригираща данъчна декларация от дружеството-жалбоподател. Изложени са аргументи, че коригиращата данъчна декларация не е била получена в НСИ, като дружеството не е било уведомено с имейл, каквато е обичайната практика и не е могло да предприеме необходимите действия за повторното изпращане на коригиращата данъчна декларация в НСИ. В резултат на това, при извършената служебна проверка от административния орган е констатирано несъответствие в декларирания от кандидата оборот за 2019 г. и отразения в базата данни на НСИ оборот за 2019 г. Моли заповедта, в оспорената ѝ част, да бъде отменена. В съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си

представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Ответникът – Министърът на туризма, чрез процесуалния си представител, в представено по делото писмено становище моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Т-РД-14-4/01.02.2021г., допълнена със Заповед № Т-РД-14-6/25.02.2021 г. Министърът на туризма, на основание чл. 9, ал. 4 от Наредба № Т-РД-04-1/ 22.01.2021 г., е утвърдил Насоки за кандидатстване и предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране на загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19 /Насоките/. В утвърдените Насоки е посочено, че мярката представлява държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства съгласно раздел т. 3. 1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19, приета на 19 март 2020г (С (20) 1863) и нейните изменения С (2020) 2215 и С (2020 3156), приети съответно на 3 април 2020 г., 8 май 2020 г. и С (2020) 7127 от 13 октомври 2020г. Администратор на помощта е министърът на туризма, като безвъзмездните средства се предоставят еднократно за компенсиране на загуби на туроператорите и туристическите агенти за периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2020 г. и средствата се използват приоритетно за компенсиране на разходи, произтичащи от отказали се от ваучери клиенти, които не са възстановени от доставчиците на услуги към датата на получаване на държавната помощ, както и за покриване на извършените през периода разходи за основната дейност на съответния туроператор или туристически агент. В т. 5 от Насоките се сочи, че минимален размер на помощта не се предвижда, а максималният такъв е 4 % от оборота на туроператора или туристическия агент без ДДС за 2019г., оповестен във финансовия отчет съгласно ЗСч, като същият не може да надхвърля 800 000 евро.

Жалбоподателят на 25.02.2021 г. е кандидатствал за безвъзмездна финансова помощ по схема за държавна помощ SA.59990 /2020/N/ от 18.12.2020 С /2020/ за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране за загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19 по проектно предложение BG-176789478-2021-01-0575.

От управителя на дружеството е попълнена декларация Приложение № 5, в която е посочено, че декларираният оборот на дружеството-жалбоподател в годишния финансов отчет за 2019 г. е на стойност 1 103 794,69 лв.

Във връзка с подаденото проектно предложение от дружеството-жалбоподател е извършена комплексна оценка, резултатите от която се обективирани в оценителен лист /лист 62-68 от адм. дело № 6173/2021 на ВАС, VI отделение/. В оценителния лист е посочено, че е налице административно съответствие на подадения от кандидата формуляр, но след направена служебна справка в НСИ, е установено, че кандидатът е заявил сума, която е по-голяма от допустимите 4% от оборота, реализиран през 2019 г. Оценителната комисия е извършила служебна проверка на декларирания оборот за 2019 г., като е извършила корекция в бюджета на основание предоставените данни от НСИ.

Издадена е Заповед № Т-РД-16-80/31.03.2021 г., като в приложение № 1 към същата в

т. 45 е посочено, че реалната стойност на отпуснатата на „Травъл Сторис“ ООД помощ след направена корекция е 5 400 лв.

По делото са представени ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2214И0433735/29.01.2021 г. /лист 118-123 от делото/ и ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2214И7000119/01.02.2021 г. /лист 17-21 от адм. дело № 6173/2021 на ВАС, VI отделение/.

По делото е изслушана компютърно-техническа експертиза, която ще бъде обсъдена в мотивите на настоящото решение.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от ответника /лист 50-85 и лист 138-175 от делото/, от жалбоподателя /лист 114-123 от делото/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол акт и е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 26а от Закона за мерките и действия по време на извънредно положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, държавата предоставя на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, безвъзмездни средства в размер на 4 на сто от оборота им без ДДС през 2019 г., които приоритетно се използват за компенсиране на загуби, произтичащи от отказали се от ваучери клиенти, както и от удържани от доставчиците на услуги суми. Според ал. 2 от същата разпоредба, средствата по ал. 1 се предоставят на лицата по ал. 1 по ред, определен с наредба на министъра на туризма, и при спазване на правилата за държавните помощи. Въз основа на законовата делегация, министърът на туризма е издал Наредба № Т-РД-04-1/ 22.01.2021 г. за реда за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност, за компенсиране на загуби в резултат на епидемичния взрив от COVID-19 (Наредба № Т-РД-04-1, Наредбата). С нея е определен редът за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност. Средствата се предоставят като държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства. Съгласно чл. 3 от Наредбата, администратор на държавната помощ е министърът на туризма, който отпуска или отказва помощта със заповед (чл.9, ал.4 от Наредбата). Предвид посочените разпоредби, оспореният акт, с който се отказва предоставянето на помощта, се явява издаден от компетентен орган в установената писмена форма поради което не са налице основания за обявяването му за нищожен.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Спазени са изискванията за форма на акта, същият съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК, както и фактически и правни основания за издаването му. Като неразделна част от административната преписка е приложен оценителния лист на оценителя, на който е разпределено проектното предложение, както и списъкът на оценителната комисия с предложените за отхвърляне проектни предложения по дванадесета оценителна сесия. В процесния административен акт са посочени конкретни обстоятелства и правните изводи, въз основа на които издателят му е приел, че следва да предостави безвъзмездна финансова помощ в по нисък от заявления размер за проектното предложение на жалбоподателя.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти. За конкретния случай и видно от приложения към административната преписка Оценителен лист /л.62 от адм. дело № 6173/2021 г. на ВАС, VI отделение/, такава проверка относно „Травъл Сторис“ ООД е извършена от П. М. М. - член на оценителната комисия, назначена от министъра на туризма, съгласно изискването на чл. 9, ал. 1 от Наредбата. В съответствие с предварително обявените критерии за административно съответствие и допустимост (раздел 6-9 от Насоките), оценителят е установил, че по отношение подаденият от жалбоподателят формуляр за кандидатстване е налице административно съответствие, но в т. 15 от оценителния лист в колона забележки е отбелязал, че кандидатът е заявил сума, която е по-голяма от допустимите 4% от оборота, реализиран през 2019 г., поради което следва да бъде отпусната помощ в коригиран размер от 5 400 лв.

Съдът приема, че към момента на издаване на оспореното решение административният орган не се е съобразил с всички конкретни данни за реализирания през 2019 г. оборот от кандидата. Вярно е, че оценителната комисия няма нормативно установено задължение да изследва по какъв начин кандидатите водят счетоводството си. Информацията за реализирания оборот е събрана по данни от НСИ, които обаче не са били пълни поради технически причини, независещи от дружеството-жалбоподател.

От заключението на вещото лице се установява, че подадената коригираща декларация по чл. 92 от ЗКПО, не е достигнала до НСИ, като жалбоподателят не е бил уведомен за неполучаването на изпратения имейл, съдържащ декларацията. Според заключението на вещото лице е бил използван продукт за сканиране на вируси. При идентифицирана евентуална заплаха софтуерът прехвърля съобщението в отделна папка на сървъра за карантинирани съобщения. В НСИ карантинираните съобщения се запазват в срок на 30 дена от получаването им. Вещото лице е установило, че след последащ имейл от електронен адрес: [\[електронна поща\]](#) през м. 04.2021 г., съдържащ запитване за изпратения на 19.02.2021 г. имейл, в системата е регистрирана заявка за проверка на проблема, но към този момент вече е бил изтекъл срокът за съхраняването на съобщението, което е вероятната причина то да бъде изтрито.

Съдът приема, че при така установеното от вещото лице, дружеството-жалбоподател е изпълнило задължението си за подаване на коригираща декларация по чл. 92 от ЗКПО, като същата не е получена в НСИ по независещи от него причини, но е представена като и приета като доказателство по делото, без оспорване от страните. В коригиращата ГДД по чл. 92 от ЗКПО е посочен оборот за 2019 г. в размер на 1 103 794,69 лв., какъвто е деклариран и от управителя на дружеството при подаването на формуляра за кандидатстване. В случая при определянето на размера на исканата помощ за основа при изчислението следва да бъде използван именно този деклариран оборот, като въз основа на него бъде изчислен нейният размер.

С оглед изложеното, съдът приема, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане, в общ размер на 2 850 лв., от които 310 лв. платена държавна такса, 1 700 лв. платено адвокатско възнаграждение и 850 лв. платено възнаграждение

на вещото лице.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Травъл Сторис“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, ап.8, представлявано от управителя Т. К. Ж., т. 45 от Приложение № 1 към Заповед № Т – РД - 16 – 80 от 31.03.2021 г. на Министъра на туризма, с която на жалбоподателя е отпусната безвъзмездна финансова помощ в размер на 5 400 лева.

ИЗПРАЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на „Травъл Сторис“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, ап.8, представлявано от управителя Т. К. Ж., сумата от 2 850 лв. /две хиляди осемстотин и петдесет лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: